

ANGYALFÖLDI ÖRÖMHÍR

A Budapest-Angyalföldi Evangélikus Egyházközség

adventi-karácsonyi körlevele

2015. december

Minden embernek

„Mert megjelent az Isten üdvözítő kegyelme minden embernek” (Tit 2,11)

„Mi Atyánk! Ki vagy a mennyekben! Ott vagy, igen, de jönnél egyszer le a földre, lépdelnél végig közöttünk, lehelne rád nyirkos kapuboltok szemétszaga, néznél be udvari ablakokon a szobákba, ahol feldöntött pálinkásüvegek közt egy pontra merednek az asszonyok!” Rab Zsuzsa költőné, sokak tapasztalatát és vágyát megfogalmazta.

Minden olyan emberét, aki karácsony előtt él. Ez a világ adventje. Egy hatalmas vágy, egy mélyről jövő kiáltás, egy nagy várakozás: bárcsak megjelenne egyszer az Isten, „lejönne a földre”. Nekünk egy olyan Istenre van szükségünk, aki a világ, és a mi egyéni szenvedésünk láttán megindul, együtt érez, sőt együtt szenved velünk. De van egyáltalán ilyen Isten?

Amit mi tapasztalunk magunk körül az a szükség, a hiány, a sok nyomorúság, nélkülözés, a szenvedélybetegségek pusztító hatása. A „nyirkos kapuboltok szemétszaga” és a „feldöntött pálinkásüvegek” amelyek asszonyok, és gyermekek pokoli megpróbáltatásáról beszél.

Ebben a helyzetben szólal meg a karácsonyi evangélium: „Megjelent az Isten!” Ebben az egyetlen mondatban, mint cseppben a tenger megtalálható karácsony evangéliuma. E rövid, tömör mondaton keresztül nézzünk most ebben az adventi-karácsonyi időszakban az életünkre.

„Mert megjelent az Isten” – Ez az egyszerű állítás önmagában hordozza, hogy azért kellett megjeleneni az Istennek a világban, és az életünkben, mert nincsen jelen az Isten az életünkben. Áthidalhatatlan messziségbe kerültünk az Élet Forrásától. És ezért szomjazunk szüntelenül az életre. Amilyen életet élünk az a szó eredeti értelmében nem is nevezhető életnek, talán csak létezésnek.

De vágyunk az életre, mert hiányzik. Ez a vágy határozza meg az ünneplésünket is, törekvéseinket, minden ambíciókat. Az egész életünk egy céltalan sodródás, amit jól-rosszul kitöltünk valamivel, aztán vége. Ennyi lenne? Nem! Miért nem? „Mert megjelent az Isten” – megszületett, emberré lett. JÉZUS KRISZTUSBAN, azon a betlehemi éjszakán „megjelent az Isten” ebben a világban és nem csak lelki értelemben, meg szimbolikusan, hanem egészen valóságosan. Megfogant egy zsenge názáreti leányban, aki megszülte a Megváltót erre a világra.

„Mert megjelent az Isten üdvözítő kegyelme” – ez a két karácsonyi kulcsszó: „üdvösség” és „kegyelem” – amely mára már kegyessé kopott és teljesen elvesztette eredeti jelentését. Az „üdvösség” Biblia szerinti jelentése a legegyszerűbben úgy határozható meg, hogy az „üdvösség: közösség Istennel”. Az üdvösség is éppen úgy egy állapot, mint a bűn állapota, az egyikben nem vagyunk kapcsolatban, közösségben Teremtőnkkel, a másikban pedig közösségbe, kapcsolatba kerülünk vele. Mi az üdvösségünkért nem tudunk semmit tenni. Vágyunk rá, törekszünk felé, de soha el nem érhetjük. Tőlünk nem vezet út Istenhez, egyedül akkor, ha maga Isten hidálja át a közöttünk tátongó szakadékot. A „kegyelem” pedig az Isten lehajlása, meg nem érdemelt, cselekvő szeretete, és az egész életünkre szóló befolyása. A kegyelem Isten jelenléte az életünkben. „Életem csak kegyelem” – szól az egyik evangéliumi ének. Mert ez hatja át Isten gyermekeinek egész életét.

„Mert megjelent az Isten üdvözítő kegyelme minden embernek” – Egyetlen kérdés maradt még nyitva: kinek jelent ez reménységet, üdvösséget, életet, szabadulást? A pásztoroknak? Napkeleti bölcseknek? A gyerekeknek? A keresztényeknek? A templomba-járóknak? A sikereseknek? Nem! Azt mondja az apostoli bizonyoságtétel: „Minden embernek”. És itt, ezen a ponton nem vonhatjuk ki magunkat ebből a körből. Nem mondhatjuk, hogy lehet, másnak talán reménységet jelent, de rám ez nem vonatkozik. Igen, karácsony sok sebet felszakíthat. Ilyenkor nagyon kínzóvá válhat a család hiánya, vagy ránk zuhanhatnak rossz döntéseink. De halljuk meg ma karácsony evangéliumát: Az üdvösség evangéliuma, az egyoldalú, érthetetlen kegyelem: NEKEM SZÓL! Számomra adatott, hogy ott, abban a helyzetben jelenjen meg az életemben, amelyben éppen vagyok. Lehet, hogy az nem a felszabadult boldogság állapota éppen. Lehet, hogy valakinek gazdagabb a karácsonya, több ajándékkal, több szerető rokonnal, míg mások egyedül ünnepelnek, vagy feszült családi légkörben, de a karácsonyi evangélium mindenkinek egyformán szól. Azok számára is, akikre rálehel „nyirkos kapuboltok szemétszaga” és akik „feldöntött pálinkásüvegek közt egy pontra merednek” karácsony estéjén is. „Mert megjelent az Isten üdvözítő kegyelme minden embernek”

Grendorf Péter
lelkész

Gyülekezeti körkép 3.

Tavasszal indult új rovatunkban közösségünk hűségese, illetve abba viszonylag újonnan bekapcsolódott tagjait szeretnénk bemutatni. Ebben a lapszámban három olyan fiatal lányt/ asszonyt kerestünk meg, akik templomunkban, megharcolt hittel ebben az évben léptek először az Úr oltárához. Ha az utcán találkoznánk velük külön-külön, első ránézésre eszünkbe se jutna, hogy valami vagy Valaki összeköti őket, hiszen annyira különbözőek.

Bemutakozik: Wild Anna Esther

-Mondanál magadról pár szót?

Német nemzetiségi családból jövök, az ebből származó előnyöket kamatoztatom éppen egy informatikai cégnél német nyelvű ügyintézőként. A soproni Berzsényi Dániel Evangélikus Gimnáziumban (Líceum) érettségiztem, szabad bölcsészetet végeztem, érdekel a film és a videó szerkesztés. Hét éve vagyok a Szélrózsa Találkozó zenekarának tagja.

-Mikor és hogyan kapcsolódtál be gyülekezetünk életébe?

Már 4 hónapja laktam Pesten, amikor 2012 januárjában (vizsgaidőszak, jellemző...) eszembe jutott, hogy Angyalföldön evangélikus gyülekezet is van. Azelőtt megszokásból jártam templomba, nemigen figyeltem oda a prédikációk alatt. Itt nem telt el sok idő, jegyzetelni kezdtem, mert idegesíteni kezdett, amit hallottam. Másfél évre rá Péter mondta, hogy bibliakör indul szerdánként fiatal felnőtteknek, és mivel rengeteg kérdésem volt, csatlakoztam.

-Mit jelent számodra, hogy konfirmált evangélikusként úrvacsorát vehetsz?

Mivel a családom katolikus, voltam elsőáldozó, és már korábban is vettem részt szentáldozáson. Tízévesen azt jelentette, hogy ki kell menni a pap bácsihoz, miközben a többiek leellenőrzik, hogy szép-e a ruhám. Húszévesen azt, hogy aki jól viselkedett, kimehet, én meg maradok. Ma sem viselkedem jól, de örülök, hogy Jézus nem erre találta ki az úrvacsorát, és hogy a többi testvéremmel időnként rácsatlakozhatok erre az „erőműre”.

-Véleményed szerint a könnyűzenei szolgálatnak egyházunkban és gyülekezetünkben milyen áldásai lehetnek?

Szerintem ma a könnyűzene világnyelv, és természetes, hogy keresztényként is beszélem. Ha nem teszem, azzal azt a benyomást keltem, mintha az evangéliumnak ma már nem lenne helye és Jézusnak nem lenne mondanivalója számunkra. Úgy sejtem, Luther hasonló okokból hozta be a korabeli kocsmai dallamvilágot a templomba.

Bemutakozik: Gáspár Zsófia

-Mondanál magadról pár szót?

Első éves egyetemista vagyok, szociál pedagógiát tanulok. A családommal lakom, a szüleimmel és három öcsémrel. A középiskola 11. osztályába jártam, amikor Isten belépett az életembe. Istennek ajándéka, hogy a közvetlen környezetemben nem egy hívő keresztény ember volt, akikkel hamar összebarátkoztam.

Így jutottam el egy gyülekezetbe. Itt szöjt hozzám először Isten személyesen A magvető példázatán keresztül

(Mt 13,1-9), amit hallgatva csupán egyetlen dolog volt a szívemen: Uram, add, hogy a jó föld legyen!

A nyár végén részt vettem egy másik felekezet táborában, ami egy egyhetes szolgálata és misszió volt egy zömében cigányok lakta faluban. Ez a hét teljesen átalakította a gondolkodásomat, az Úrral való kapcsolatomat és megmutatta, hogy aki ad, az ő maga is felüdül. Ekkor tudatosult bennem továbbá, hogy Isten nem abba a gyülekezetbe hívott el, ahol vagyok. Az volt csupán a kérdés: hova?

-Mikor és hogyan kapcsolódtál be gyülekezetünk életébe?

Kerestem: először magamban, de lassan tudatosult bennem, hogy az Urat megkérdezve fogok választ találni. Kértem Isten, mutassa meg, mi az utam. Apukámon keresztül kaptam meg a választ kérdés formájában bő egy éve évvel ezelőtt: Miért nem mérsz az evangélikusokhoz? Nekem azonban nem tetszett az ötlet. De az Úr nem tárgított, én pedig megéreztem, hogy tényleg Ő tudja a legjobban, hogy mi a legjobb a számomra. Itt éreztem, otthon vagyok.

-Mit jelent számodra, hogy felnőttként részesültél a keresztség szentségében, és hogy konfirmált evangélikusként úrvacsorát vehetsz?

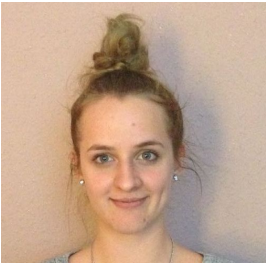
Irigykedve néztem a testvéreket, ahogy felveszik a keresztséget, úrvacsorát vesznek. Nem tudtam tovább várni! Az ÚR pedig meghallgatta imáimat és 2015. október 4-én én is megkereszteltettem. A konfirmáció után úrvacsorát is vehettem. Nehéz megfogalmazni azt, mit él át az ember, amikor kézzelfoghatóan tapasztalhatja meg, hogy Megváltó Urával kapcsolatban él.

-Istentiszteleteinkre családostul érkeztek, ami jelenségként lassan növekvő tendencia mutat gyülekezetünkben, de még messze vagyunk a "teljességtől". Mit jelent ez számodra?

Népes család adatott a számomra, akik közül a két kisebb öcsém tavaly karácsonykor kereszteltetett meg és azóta is jönnek velünk (a szüleim és én) az istentiszteletekre.

Azokban ez nem mindig volt így! A megtérésem elején Apával sokat vitakoztunk. Ma már hálát adok ezekért a vitákért, amikor olyan gondolatok, kijelentések mellett kellett érvelnem, melyek igazságát inkább csak éreztem, mint értettem. Isten megmutatta, hogy soha nem lehet valakiért túl sokat imádkozni, Ő meghallgat minket, és mindennek rendelt ideje van!

Bemutkozik: Lisányi Berta

-Mondanál magadról pár szót?

A Károli Gáspár Református Egyetem Bölcsészettudományi Karára járok, másodéves vagyok a Vallástudomány szak mesterképzésén. Ugyanitt végeztem a BA-t is. Családi állapotom május óta: „házas”.

-Mikor és hogyan kapcsolódtál be gyülekezetünk életébe?

Az egyetemi tanulmányok mellett a munkavégzésem megnehezítette, hogy az egyetem első éveiben gyülekezetet keressék, hiszen minden vasárnap dolgoznom kellett.

Ez 2014 nyarán változott meg, és akkor kerültem Angyalföldre, ahova egyetemi csoporttársam és barátanom hívott el (Nádas Kinga, Márvány Miklós kántorunk húga), aki már másfél éve rendszeresen járt a gyülekezetbe. Az első alkalmam pont az augusztusi Kántorképzős koncerttel esett egybe, amely különösen nagy hatást gyakorolt rám, s onnantól minden vasárnap részt vettem az istentiszteleteken, majd a Magvetés Bibliakörbe is bekapcsolódtam.

-Mit jelent számodra, hogy felnőttként részesültél a keresztség szentségében és hogy konfirmált evangélikusként úrvacsorát vehetsz?

A kezdeti nehézségek után külön öröm volt számomra, hogy Isten akkor és oda vezetett, hiszen a felnőttkeresztség ajándéka, hogy tudatosan lehetőségem volt különböző egyházak és felekezetek teológiájába betekintést nyerni, s ezáltal abba az egyházba kerülhettem be, és élhetem meg az Istennel való közösséget, melynek teológiája és lelkisége legközelebb áll mind a szívemhez, mind az értelmemhez.

-Az ősszel férjeddal Kecskemétre költöztetek, de továbbra is ide jársz templomba és a jövőben is szeretnél járni az alkalmakra, miért fontos neked ez a gyülekezet?

Számomra nem volt kérdés, hogy kecskeméti lakhelyem ellenére is ennek a budapesti közösségnek szeretnék a tagja maradni. Egyfelől azért, mert itt éltem át, milyen érzés Istenhez térni és ez érzelmileg is a gyülekezethez köt, másfelől számomra erősen meghatározó volt a lelkészünktől kapott lelki vezetés, mellyel az utamat egyengette. És a testvéri közösség erősít - a gyülekezet és az egyetemista bibliakör -, akikkel együtt hétről hétre éljük át azt a csodálatos folyamatot, melyet Isten kegyelméből a gyülekezet épülése és fejlődése jellemez. Ezek egyaránt olyan hálával és örömmel töltenek el, ami miatt egyértelmű, hogy itt vagyok.

Kazuális szolgálatok az elmúlt egyházi évben

Akiket elkísértünk utolsó földi útjukon

Jézus mondja: „Az Isten pedig nem a holtak Istene, hanem az élőké. Mert az Ő számára mindenki él.” (Lk 20,38)

Németh Sándorné sz. Mógor Etelka (86), Márton Lászlóné sz. Polner Matild

Klementina (96), Jászberényi Istvánné sz. Fodor Rozália (89), Haska Istvánné sz. Zalavölgyi Gyöngyvér (68), Vankó Géza (96), Udvardy Endréné sz. Bellovics Eszter (69), Farkas Róbertné sz. Czimbaliszta Ilona (87), Heinz Bogdán (83)

Akik a keresztség szentségében részesültek

Gyermekek

Jézus mondja: „Engedjétek hozzám jönni a kisgyermeket” (Mk 10,14)

Gáspár Balázs Áron, Gáspár András József, Sebestyén Enrikó, Rác Krisztofer, Barabás Mátyás, Baranyai Flóra, Sudár Noémi, Varga Vilmos

Felnőttek

Jézus mondja: „Aki hisz és megkeresztelkedik üdvözülni, aki pedig nem hisz elkárhozik” (Mk 16,16)

Kassay Csaba, Maczik Zoltán, Lisányi Berta, Gáspár Zsófia

Konfirmációi fogadalmat tettek

Gyermekek

Jézus mondja: „Aki tehát vallást tesz rólam az emberek előtt, arról majd én is vallást teszek mennyei Atyám előtt” (Mt 10,32)

Gál Benjámin, Kovács Benedek

Felnőttek

Jézus mondja: „Légy hű mindhalálig és neked adom az élet koronáját” (Jel 2,10)

Wild Anna Esther

Akik házasságukra Isten áldását kérték

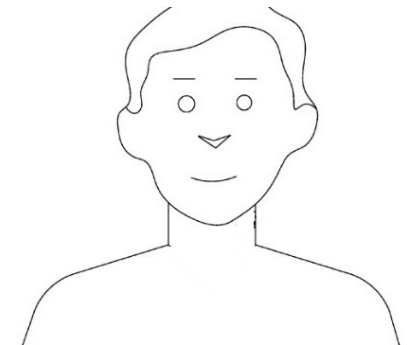
Jézus mondja: „Amit tehát az Isten egybekötött, ember azt el ne válassza” (Mt 19,6b)

Homoki-Szabó Zoltán - Lisányi Berta, Kemény Márton - Vörös Júlia, Cserscsa András - Lakatos Mónika, Tábori Arnold - Farkas Henrietta Nóra, Szántó Károly Zoltán - Farkas Gyöngyi Karolina

Gyermekrovat

Játékos feladat kicsiknek

Ezen lapszámunk feladatai is a gyermekbibliakör tematikájából merítettek. Az első adventi vasárnapon Ézsaiás próféta könyvéből a 9. fejezet 5. és 6. verséből ismerhettünk meg egy Jézusról szóló próféciaát. Keresd ki szüleiddel a Bibliából ezt az igeszakaszt, és a képrészleten színezd ki a benne szereplő testrészt!

Bibliai fejtörő nagyoknak

Az adventi időszakban sok újat tanulhatunk meg Jézusról, ha figyelmesen lapozgatjuk a Bibliánkat. Ézs 9, 5-6 egy nagyon fontos messiási prófécia, melyben Jézusra utaló négy elnevezés is szerepel. Az alábbi felsorolásban azonban kicsit összekeveredtek. Kösd össze az egymáshoz tartozókat!

CSODÁLATOS	FEJEDELME
ERŐS	ATYA
ÖRÖKKÉVALÓ	TANÁCSOS
BÉKESSÉG	ISTEN

A helyes megfejtők jutalomban részesülnek, ha a gyermekbibliakörök egyiken a megoldásokat leadják!

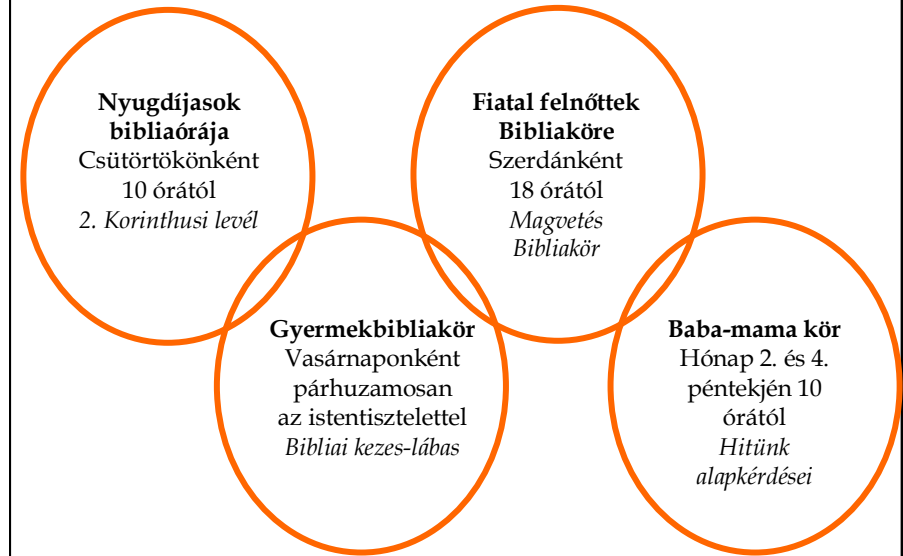
Előretékinés

Ünnepi istentiszteleteink

- December 20. Advent 4. vasárnapja de. 9 óra: istentisztelet
de. 10 óra: istentisztelet
- December 24. Karácsony este du. 3 óra: gyermekbarát istentisztelet
- December 25. Karácsony ünnepe de. 8 óra: – Frangepán utcai református templom: úrvacsorás istentisztelet,
de. 10 óra: úrvacsorás istentisztelet
- December 26. Karácsony második napja de. 10 óra: úrvacsorás istentisztelet
- December 27. Karácsony utáni vasárnap de. 10 óra: istentisztelet
- December 31. Óév este du. 5 óra: óévi hálaadás
- Január 1. Újév napja de. 10 óra: úrvacsorás istentisztelet
- Január 3. Az esztendő 1. vasárnapja de. 10 óra: úrvacsorás istentisztelet
- Január 6. Vízkereszt napja du. 6 óra: istentisztelet

Felhívjuk a testvérek figyelmét, hogy gyermekbarát szentesti istentiszteletünk minden korosztálynak szól, megjelenítéssel és igei üzenettel várunk mindenkit az alkalomra. Hagyományainkhoz híven kézzel fogható útravalóval is készülünk.

Állandó alkalmaink

Istentisztelet

Minden vasárnap 10 órakor a templomban, egyéb egyházi ünnepeken aktuális kiírás szerint.

Lelkészi hivatal

Állandó időpontban tartott **fogadóórát** – az idej munkaeöben az iskolai órarendben tartott hittanórák miatt – **nem tudunk tartani.**

Keresztelő, esküvő, temetési szolgálat kérése kizárólag telefonos egyeztetés alapján lehetséges (+36-20-775-3964-es mobilszámmon).

Lelkipásztori beszélgetésre szintén csak előzetesen egyeztetett időpontban van lehetőség!

Hittanoktatás

A kerület **általános iskoláiban** az órarendbe építve az első, második, harmadik és hatodik osztályos tanulóknak.

Budapest-Angyalföldi Evangélikus Egyházközség

1134 Budapest, Kassák Lajos u. 22. 320-8207
angyalfold.lutheran.hu, angyalfold@lutheran.hu

Bankszámlaszám: 11713005-20456104
Grendorf Péter lelkész: +3620-775-3964
peter.grendorf@gmail.com

Körlevelünk évente három alkalommal jelenik meg.
Készült: a Bookpress Kft. nyomdájában.
Szerkesztette:
Grendorf-Balogh Melinda